

De cité als leerschool

foto: IMA Pictures / Ivo Hendrikx

Ongeveer een jaar geleden kruisten de Genks en George Pantelis elkaars pad al eens. Bijna werd hij toen uitdager... Op een zonnige zaterdag in maart spraken we elkaar opnieuw. Dit inspirerende verhaal is het resultaat.

"Ik ben een echte Genkenaar," verzekert George ons om direct daarna te nuanceren: "Allez, ik ben hier niet geboren. Maar zeker en vast getogen en ik heb hier sinds mijn kindertijd alle sporten van de sociale ladder beklommen." Dit is de man die we zochten voor deze bijdrage aan de *Genkenaar*! Met dit interview willen we immers een Genkenaar portretteren die kapitein is van zijn eigen schip, die de touwtjes stevig zelf in handen heeft, ervoor gaat en keuzes durft maken. Want dergelijke Genkenaren hebben we nodig, zo ontdekten de Genks...

Echte armoede

"Ik ben de jongste van 7 kinderen," steekt George van wal. "Toen ik zes was, verruilde mijn moeder ons mooie bergdorpje op het Griekse eiland Evia voor de cité van Zwartberg. Vader was al enkele jaren eerder naar Genk gekomen om te werken en je weet hoe dat gaat: hij vond hier een andere liefde. Daar stond moeder dan, met 7 kinderen, voor de immense uitdaging om onze hongerige monden te voeden in een vreemd land waarvan ze de taal niet sprak. We stonden er alleen voor, in heel moeilijke omstandigheden. We hebben echte armoede gekend."

"Kijk, mijn jeugd bevat echt alle elementen om een goed excuus te hebben en mij met criminele dingen te gaan inlaten. Om bij de pakken te

blijven zitten, om verbitterd naar de wereld te kijken en alle schuld aan de maatschappij te geven. Maar dat heb ik dus niet gedaan."

"Ik herinner me nog levendig hoe ik op de terril moest gaan zoeken naar steenkooltjes om ons te verwarmen. Of hoe ik, toen ik de taal eenmaal kende, met ons ma mee moest naar het OCMW om voedselbonnen te halen. Als kind dat groot werd op de cité moest je ook handig worden: als ik naar school wilde met de fiets, moest ik de oude fietsen van mijn broers 'recycleren' tot één bruikbare fiets voor mezelf. Zo ging dat."

"... op hun eigen veilige eilandje gaan ze dan slachtoffer spelen. En de overheid maar betuttelen en pamperen. Zo werkt het niet! Mijn boodschap is: werk hard en maak keuzes."

Huiswerk maken bij kaarslicht

Ik zat in het tweede studiejaar en moest in een trimester veel straf schrijven omdat mijn schrift nogal vettig was... Dit kwam door het druppen van de kaarsen op de keukentafel waaraan ik studeerde. Mijn moeder had in die tijd de centen niet om de stroom te betalen. Hoe méér ik studeerde, des te meer kans had ik op strafschriften, hoe moet je zoiets later iemand vertellen?"

Keuzes maken

"Ach, als kind weet je niet beter. Eigenlijk had ik als kind geen keuzes. Misschien is dat wel de reden waarom ik er nu zo op hamer: keuzes maken. Op mijn 14de ging ik naar de mijnschool. Je leven volgde gewoon dat stramien. Ook al mijn vrienden deden dat. Eigenlijk maakt me dat niet boos. Op dit moment voel ik me vooral dankbaar. Al heb je geen keuzes, je kunt er wel het beste van maken en dat is wat ik heb gedaan. Je leert je plan trekken, je wordt assertief. Ik vind het ook een voorrecht dat ik mocht opgroeien in de cité, want ook al was het een armoedig leven, het was tegelijk ook een heel warme omgeving. En de perfecte leerschool

voor wat betreft omgaan met diversiteit! De cité was heel multicultureel, dat is mijn vriendenkring nu nog altijd en daar ben ik heel dankbaar voor. Weet je dat ik daardoor zeven talen spreek (lacht)?"

"Op mijn 18de studeerde ik af op niveau A2 elektromechanica, dat was in die tijd toch al iets. Al mijn oudere broers waren het huis al uit, dus werd ik kostwinnende zoon. Ik ging de mijn in, als elektricien. Na enkele jaren werd ik eerste elektricien. Toen ben ik ook voor het eerst discriminatie tegengekomen. Als iemand je opbelde en je aansprak met "hey Griek" en het daarbij niet nodig vond je naam uit te spreken... Dat kwam hard aan. Men wist ook niet beter en men had ook wel schrik voor die vreemde culturen. In die zin begrijp ik dat ook wel, hoor."

"Dus als je tot je 18de simpelweg geen keuzes hebt, dan kun je twee dingen doen: ofwel berust je erin, ofwel zeg je: ik wil het anders voor mijn kinderen. Ik heb dat laatste gedaan: mezelf op sociaal vlak verbeteren."

En zegt u echt: dat was toen een bewuste keuze?

"Ja, die keuze was aan mij en die heb ik heel bewust gemaakt. Een paar jaar later ben ik dan getrouwd en mijn vrouw en ik hebben echt besloten om er helemaal voor te gaan. Tot ons 30ste hebben we héél hard gewerkt om onze zelfstandige ondernemingen uit de grond te stampen [George en zijn vrouw baten onder meer een kinderklledingwinkel uit, red.]. En dan studeerde ik nog ook. Zo heb ik allerhande diploma's behaald en cursussen gedaan. Ik ben ambitieus geworden omdat ik een beter leven wilde voor mijn kinderen én voor mijn vrouw en mezelf. Mijn boodschap is: zonder hard werken kom je er niet!"

Maar zelfs 9/11 mag voor geen enkele gemeenschap een excuus zijn om zich op te sluiten binnen de eigen gemeenschap. De Genkse gemeenschap IS iedereen én is VOOR iedereen.

>> lees verder p. 20

Genk is een stad met veel gezinnen met jonge kinderen. Het is de jongste centrumstad van Vlaanderen. Om al deze 'schatten' op te voeden en te begeleiden naar een mooie toekomst rekent Genk op:

foto: Atelier ZWIEP

JE PROFIEL:

- je bent man of vrouw
- je neemt elke dag de verantwoordelijkheid op voor de opvoeding van je kinderen (papa neemt evenveel hooi op zijn vork als mama)
- je hebt hoge verwachtingen voor je kinderen en je motiveert hen
- je voedt je kinderen op zodat ze zelfstandig kunnen zijn en goede keuzes kunnen maken
- je vindt spel en speelgoed erg belangrijk
- je geeft je kinderen een stevige taalbasis zodat ze zoveel mogelijk Nederlands kunnen beluisteren en spreken
- je houdt je stipt aan afspraken als je kind opgevangen of begeleid wordt door anderen
- je weet op elk moment waar je kind is, met wie, en wat het doet
- je zorgt voor steun en duidelijke grenzen
- je maakt dat je eigen ouders jouw dromen voor hun kleinkinderen ondersteunen
- als je problemen hebt met de opvoeding zoek je hulp bij diensten die je met raad en daad bijstaan
- je leert je kinderen beleefd omgaan met en respect opbrengen voor klein en groot ongeacht afkomst of religie

Interesse voor deze functie?

Zet je dan elke dag in voor je kind(eren): door hen te koesteren, vragen te stellen, veiligheid te bieden, verhaaltjes te vertellen, te ondersteunen bij hun huiswerk, te luisteren naar hun vreugde en verdriet. De scholen, de kinderopvang, het jeugdwerk,... verwachten je en hopen je te ontmoeten als betrokken en sterke ouder.

► De opvoedingswinkel: Grotestraat 31 – 089/36.79.40, info@opvoedingswinkel.be

de Genks

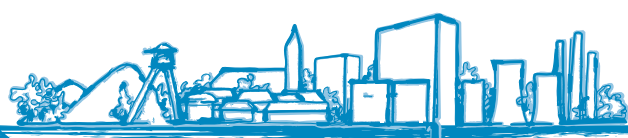
Rita, Uitdager van de Genks

"Door het project leerde ik mensen uit andere 'culturen' als gelijken beter kennen. Vooroordelen sneuvelden. Om het een beetje brutaal uit te drukken: 'onder de hoofddoek zit een hoofd zoals dat van mij'. Moeders kennen dezelfde zorgen, dezelfde onzekerheden, dezelfde dromen voor hun kinderen. De gesprekken over onderwijs en taalkennis maakten dat zeer concreet. Overal voelde ik me welkom."

Rita

Marc

Bart

"De Genks gaven me een Obama-gevoel: 'Yes, we can!' " (Bart Watteel)

de
Uitdagers
van de
Genks